

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

1. čtení: Sk 10,34a.37-43 2. čtení: Kol 3,1-4
Ev.: Jan 20,1-9

Žl 118 **Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho!**

Kapka rosy z Božího slova: Apoštolové strávili s Pánem tři roky života. A přece věří a chápou teprve nyní, když se ujistí o tom, že Ježíš skutečně vstal z mrtvých. Hrob je prázdný! Aleluja!

Aleluja, vstal Kristus z hrobu, smrt přemohl, aleluja!

Chvála Kristu.

Aleluja – to je náš velikonoční pozdrav. Chvála Bohu, chvála Pánu! Spolu s ženami a učedníky stojíme i my u prázdného hrobu a dosud nechápeme celou šíři této události – co to znamená? Boží Syn, který se stal v lůně Panny Marie člověkem, podstoupil utrpení a smrt na kříži, byl pochován do hrobu. Když k hrobu přivalili kámen a na to místo přišla stráž římských vojáků, všichni raději odešli do svých domovů. Začínal velikonoční sabat. Svátky budou tentokrát pro učedníky velmi smutné. Ukřížovali jim Pána. Světu překážel - jako Pravda, jako Bůh.

S Pravým Beránkem skončili, omyjí si ruce a mohou se vrátit ke svým obřadům velikonočního beránka, jak jsou zvyklí, mají už své osvědčené recepty. Učedníci se však patrně postí. Pán to přece předpověděl: *Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom se budou postit.* Minula však sobota a ženy přicházejí k hrobu. Kámen je odvalen. Tělo Pána Ježíše nenacházejí. Honem k učedníkům! *Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.* Smutek, postní slabost a teď navíc zděšení...

A najednou – Ježíš jde vstříc ženám, jde vstříc Evě, jejíž vinou přišla nemoc a smrt na svět. Vzkříšený říká: *Bud'te zdraví!*

Bratři a sestry, přeji vám pravou velikonoční radost. Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmou ve světlo promění!

P. Václav Fojtík

Jak prožít Velikonoce?

Velikonoce nejsou svátkem jako ostatní svátky. Je to „svátek svátků“, „slavnost slavností“, jak učí církev (srov. KKC 1169). Jsou vrcholem liturgického slavení stejně tak, jako byly vrcholem Ježíšova pozemského života. Pán šel vědomě a s touhou vstříc svým velikonočům, jeho tvář byla celé jeho veřejné působení obrácena k Jeruzalému, kde měl dokonat své dílo lásky. Toužil slavit s učedníky velikonoční večeři, při které se zcela vydal jako pokrm každému z nás, toužil vypít kalich utrpení až do dna, aby nás mohl zachránit, toužil uvrhnout oheň své lásky na zem a všechny přitáhnout k sobě. Celý svůj život vyhlížel tu hodinu, kvůli které přišel. Pro našeho Pána byly velikonoce něčím ústředním a podstatným v jeho životě. Vše k nim směřovalo a od nich vše nové začalo. Stejně tak v našem životě k Velikonocům vše vede a vše z nich má vyrůstat.

Tajemství Kristova vzkříšení, v němž Kristus zničil smrt, proniká svou mocnou silou náš život, aniž si to často uvědomujeme. Proto je třeba, abychom se vědomě do tohotajemství ponořili a skrze prostředky, které nám církev nabízí, přijali milost, kterou nám Pán chce dát. Velikonoce se nejen připomínají, ony se slaví a především se žijí. My se je však musíme učit prožívat, aby se postupně to podstatné z Velikonoc stalo trvale součástí našeho života. To všechno ale vyžaduje naši pozornost, náš čas, naše rozhodnutí. Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem; můžeme je však také prožít v jeho blízkosti, spolu s ním, doslova na jeho hrudi v blízkosti jeho srdce. Velikonoce jsou svátky našeho sjednocení s Kristem. Ve křtu jsme byli s Kristem spojeni a obnova křtu, na kterou se většina z nás celou dobu postní připravuje, je jakýmsi vrcholem celých Velikonoc z pohledu našeho osobního prožívání.

Slavením eucharistie je celá bohoslužba dovršena. V plném významu je eucharistie svátostí velikonoční, totiž památkou oběti na kříži a přítomnosti Krista zkríšeného. Svědectvím o vzkříšení pak už není jen prázdný hrob, ale každý křesťan oživený Kristovým Duchem a celé společenství věřících. Radost ze vzkříšení a naděje pro náš každodenní život si nedáme sami. Je to Boží věc, jakým způsobem se nás Pán ujme. Ze své strany se ale můžeme disponovat osobní modlitbou, rozjímáním biblických čtení a událostí z Ježíšova života, a nechat se provést těmito dny právě liturgickým slavením, které je plné krásných symbolů a obřadů. Každé velikonoce mohou a mají být naší paschou, tedy přechodem ze smrti do života.

Neděle Zmrtvýchvstání je pokračující oslavou Kristova vzkříšení. Od srdci k srdci, od úst k ústům se nese radostná zvěst, že Ježíš žije. On je živým Pánem nebe i země, Pánem mým a vítězem na každém zlem. Ježíšovo vzkříšení dává jedinečnou naději na překonání smrti každému, kdo v něho věří. Naděje na život, kdy smrt je už navždy bezmocná. Celý velikonoční oktáv od této neděle až do Svátku Božího milosrdenství se slaví jako jeden sváteční den, jako veliký den Páně, s radostí a vděčností. I na to je dobré si nechat čas, aby se radost z toho, že patříme Kristu, stala pro nás něčím, co utváří náš každodenní život.

PRÁZDNÝ HROB

Každá éra a každý národ mají své hrdiny, které obdivují. „Zemřel v obraně...“, „Obětoval se, aby zachránil...“ atd. Pláčeme pro ně, obdivujeme je, ale raději bychom, aby se podobné události nikdy nestaly nám. V těchto příbězích se často skrývá touha po slávě a uznání. Kristus nám ale ukazuje něco opačného. Nikdy nechtěl být hrdinou pro svět, ani nezískával uznání. Svou smrtí na kříži nám ukázal, že skutečná oběť není o tom, co získáme, ale co dáme druhým. Kristus se dobrovolně položil na kříž – ne pro sebe, ale pro nás a za nás.

Nechci být jen divákem vzkříšení, chci být jeho svědkem. Dej mi zemřít s Tebou, Pane, abych mohl s Tebou vzkřísit nový život. Pomoz mi žít tak, abych byl součástí Tvé lásky a oběti, která přemáhá smrt a přináší nový život.

Slovo na každý den

Velikonoce v pekle zajateckého tábora

Emil Kapaun byl americký katolický kněz s českými kořeny, který zahynul v zajateckém táboře v Severní Koreji v roce 1951. Jeho služba ale zachránila mnoho ostatních zajatců před smrtí. Americký prezident Barack Obama ho posmrtně vyznamenal Medailí cti.

Časně ráno 25. března 1951, na Hod Boží velikonoční, vylekal Emil Kapaun všechny ostatní zajatce. Přemluvil totiž čínské ateistické dozorce, aby mu dovolili slavit velikonoční bohoslužbu. Byla to laskavost, které ale brzy litovali.

Kapaun si oblékl svou kněžskou štolu a před strážemi neskrýval ani misál - knihu obsahující biblická čtení a modlitby. Nikdo z přítomných na ten den nikdy nezapomněl. Byla to jedna z nejdolejších scén, kterou kdy zažili. Při východu slunce osmdesát důstojníků – hladových, voustatých, špinavých a plných vší – stoupalo na mírnou vyvýšeninu ke studeným schodům vybombardovaného kostela. Kapaun držel prostý kříž ze dvou dřev. Zajatci kolem něho vytvořili kruh. Jeden z nich to později popsal tak, že až na černou pásku přes oko vypadal jako jeden z apoštolů v otrhaných šatech.

Kapaun začal mluvit a hlas mu přeskočil; oznámil, že nemá potřebné vybavení k bohoslužbě. Pak ale otevřel misál a začal z něj číst. Tehdy všem došlo, jak moc tím riskuje. Nezačal totiž u velikonočního zaslíbení o novém zrození, ale od temné krutosti Velkého pátku.

Dozorci zlostně hleděli, když Kapaun vyjmenovával zastavení křížové cesty a popisoval Kristovo odsouzení, umučení a smrt. Zajatci, kteří byli zesměšňováni, mučení a zabíjeni, nyní naslouchali Kapaunovým slovům o tom, že stejně trpěl i Kristus. Slzy tekly. Kapaun vzal růženec. Požádal nekatolíky, aby dovolili katolíkům se pomodlit růženec; poté si klekli a spolu s ním recitovali slavná tajemství o Kristově vzkříšení, nanebevstoupení, o věčné porážce smrti.

Kapaun měl pak kázání. Tématem bylo odpuštění. Připomínal svým mužům křesťanský pohled na odpuštění a lásku k nepřátelům. Nakonec řekl svým spoluvězňům, že se necítí povolán jim radit o životě, protože není o nic lepší než oni. Nakonec všichni zpívali, jak je to Kapaun naučil: tak nahlas, aby je slyšeli i řadoví vojáci v jiné části tábora. Hladovějící muži tak zpívali se zbožnou úctou píseň Otče náš. Kapaun je všechny vyburcoval...

www.pastorace.cz, z knihy Nejsilnější zbraň

Ohlášky:

☸ Ve středu bude vzdělávací hodina v Hustopečích na faře v 18:30 h.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 5. 4. do 12. 4. 2026

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle Zmrtvýchvstání Páně 5. 4. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † rodiče Josefa a Marii Pavlicovy, Josefa a Žofii Žemlvy s prosbou o dar zdraví pro živé z obou rodin
	Bělotín	8:00	Za † tatínka Jiřího s prosbou za dary Ducha Svatého pro maturanty
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	K nedožitému výročí 100 let Mileny Hošťálkové, vnuka Jiřího, živou a † rodinu Hošťálkovu a Vozákovu
Pondělí 6. 4. <i>Pondělí v oktávě velikonočním</i>	Hustopeče	8:00	Za Miroslavu a Jiřího Jamborovy, za rodinu Langerovu, Dušana Těšického a živou rodinu
	Bělotín	8:00	
	Černotín	9:30	Za Josefa Rýpara, Josefa Brzobohatého, jeho manželku a rodiče
	Špičky	9:30	Za rodinu Humplíkovu, Hruškovu, Nekorancovu, Zdeňku Lipovskou a dvo
Úterý 7. 4. <i>Úterý v oktávě velikonočním</i>			
Středa 8. 4. <i>Středa v oktávě velikonočním</i>	Černotín	17:30	Za † rodiče Ráblvy, živou a † rodinu
Čtvrtek 9. 4. <i>Čtvrtek v oktávě velikonočním</i>			
Pátek 10. 4. <i>Pátek v oktávě velikonočním</i>	Hustopeče	18:00	Za Marii Smolkovou, manžela, rodiče z obou stran a dvo
Sobota 11. 4. <i>Sobota v oktávě velikonočním</i>	Bělotín	18:00	Za † Františku Ječmenovou, manžela, syna a živou rodinu
2. neděle velikonoční Neděle Božího milosrdenství 12. 4.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:45	Za † rodinu Kajnářkovu a živou rodinu Šnejdrovu
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace